

INTERVIEW Marina de Haan kwetsbaar in tweede poëziebundel

Woorden om geluksmomentjes mee te vangen

'Als de zon op je gezicht valt' is de titel van de tweede dichtbundel van de Beverwijkse dichteres, verhalenverteller en journalist Marina de Haan (34). Een bundel als een 'ontdekkingsreis door het leven', zoals ze zelf zegt. Met hoogtepunten maar ook diepe dalen.

Richard Stekelenburg
r.stekelenburg@medihuis.nl

Beverwijk ■ Over pijn en eenzaamheid gaat het. Over kwetsbare jeugdherinneringen. Maar ook over hoop, die er altijd is, over zorgzaamheid en het geluk in kleine dingen. „Ik zou willen dat het anders was geweest”, zegt Marina als ze terugdenkt aan haar kinderjaren waarin ze zo vaak alleen en eenzaam op haar kamer zat, teruggetrokken in een zo veilig mogelijke, zelf gecreëerde schulp.

Eczeem maakt haar huid in die tijd extreem gevoelig, astma beneemt haar de adem. Samen voeden ze de onzekerheid, en houden het zelfvertrouwen klein.

„Als ik 's ochtends wakker werd, dan bracht mijn moeder me een broodje met hagelslag op bed. Dan weekte ze vervolgens voorzichtig mijn haren los die 's nacht vast waren gaan zitten in de opengekrabde wondjes in mijn nek. Bij mijn enkels gebeurde het ook: ik droeg in die tijd sokken met Disneyfiguurtjes. Die zaten 's ochtends vastgeplakt aan mijn huid. Ze losmaken deed elke ochtend zeer.”

Door haar astma kan ze als kind maar beperkt meekomen met het spel van andere kinderen. Rol-schaatsen tot het eind van de straat, en nooit veel verder. „Astma is als ademen door een rietje. Ik weet nog dat we bij gym op de middelbare school rondjes moesten rennen rond een molen die vlakbij stond. Ik kon dat niet. Ik rende een stukje en de rest legde ik dan maar sloffend af. Dan kreeg ik een 5,5 van de juf – net aan voldoende. Dat was voor mij het hoogst haalbare: een 5,5.”

Over dat klein gehouden wereldje vol onzekerheden gaat het vaak in 'Als de zon op je gezicht valt'.

„Ja, ik had graag een jeugd gehad zonder die pijn en benauwdheid”, zegt ze. „Dat ik gezond was geweest. Aan de andere kant: het heeft me ook heel veel geleerd. Door die jeugd weet ik dat je kunt genieten van heel kleine dingen in het leven. Een bloem in het gras, een kop thee en, ja dus, die zon op je gezicht. We lopen daar met zijn allen te vaak aan voorbij.”

'je vindt vreugde in het kleine in de glimlachen van de bloesem als de zon op je gezicht valt in de diamanten van de regen de eenvoud van de omhelzing'

Corona heeft daar voor haar gevoel wel verandering in gebracht, in dat aan die geluksmomentjes voorbijlopen. „Ik heb het idee dat we veel meer zijn gaan focussen op die kleine dingen, simpel omdat er het afgelopen jaar verder nu eenmaal niet zoveel was. Ik denk dat dat waardevol is.”

Zelf heeft ze die momenten eigenlijk al zo lang ze zich kan herinneren proberen te vangen: in woorden. In haar vorige bundel, 'Lily in the wild field' uit 2017, deed ze dat nog overwegend in het Engels. Dit keer heeft ze voor het Nederlands gekozen, waarin de woorden bedoeld of onbedoeld direct en rauwer overkomen. „Nederlands is vaak vierkanter dan Engels”, zegt ze, „Maar ik wilde dit keer toch juist in dat Nederlands de woorden vinden om te vangen wat ik wil zeggen. Het is tenslotte toch mijn moedertaal.”

Traditionelere dichtvormen wisselt ze daarbij af met spoken word, die ook onuitsproken herkenbaar

Zon op je gezicht

'Als de zon op je gezicht valt' dat deze vrijdag verschijnt, is na 'Lily in the wild field' uit 2017 de tweede dichtbundel van Marina de Haan. De bundel bevat 67 gedichten, geïllustreerd door zwart/wit-foto's van fotografe AJ en vormgegeven door Caressa Thera. Het boek (hardcover) is verkrijgbaar via de webshop van De Haans eigen creatieve bureau Zoeteliefde (www.zoeteliefde.com). Prijs: 20 euro.

is door een nadrukkelijk ritme in de tekst. De in al zijn eenvoud bijzonder krachtige vijf regels van het gedicht 'houd moed' resoneren vanaf de pagina als vanzelf als een drum-beat in hoofd en borst:

*'houd moed
houd moed
houd moed
houd moed
houd moed'*

„Poëzie is het ritme van het leven en de klank van de tijd”, zegt ze zelf daarover.

Marina de Haan: „Ik had graag een jeugd gehad zonder die pijn en benauwdheid. Maar het heeft me ook heel veel geleerd.”

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

aantal muzikanten gevraagd om met verschillende instrumenten voordrachten van mij te begeleiden. In totaal zijn het zeven gedichten begeleid door piano, cello en akoestisch gitaar, maar dat zul je nog wel horen. Ze staan straks als 'Poëzie EP' op Spotify.”

Terug naar het boek van nu. De 'houd moed'-boodschap is inhoudelijk een duidelijke rode draad die door de hele bundel is geweven tussen de woorden die over verdriet en eenzaamheid reppen. Soms is het

'de moeder' die troost komt brengen, op andere momenten is er God of Jezus en anders is er wel een 'jij' die verder niet wordt gespecificeerd en aldus ook moeder, vader, vriend God of wie dan ook zou kunnen zijn.

„Dat is ook gewoon aan de lezer, die er zijn of haar eigen invulling aan mag geven. Zoals ook niet alle gedichten direct over mijzelf gaan trouwens, al zou je dan misschien denken. De bedoeling is uiteindelijk toch vooral dat de lezer er voor zich-

zelf iets herkenbaars vindt.”

*'in de hoogte van verdriet
schuil ik diep onder uw vleugels
veilig bij mijn Heer
kan ik de wereld aan'*

Haar geloof noemt ze, als lid van de evangelische beweging: 'een onduister blijft hangen. Mijn geloof zegt me: Je gaat dóór de vallei, je kampeert niet in de vallei. We blijven niet in de donkere steken. Daar zijn we als mensen niet voor gemaakt.”

Het leven als ontdekkingsreis met

dat het slecht met me ging. Jezus is honderd procent God, maar ook mens. Hij heeft extreem geleden. Ik wist al vroeg: Ik sta er niet alleen voor, ik hoef hier niet alleen doorheen. Er staat iemand naast me.

Het is belangrijk dat je niet in het duister blijft hangen. Mijn geloof zegt me: Je gaat dóór de vallei, je kampeert niet in de vallei. We blijven niet in de donkere steken. Daar zijn we als mensen niet voor gemaakt.”

Het leven als ontdekkingsreis met

al zijn ups en downs. „Hoogtepunten en diepe dalen horen erbij. Zonder ups geen downs en andersom. Ik zie deze bundel gedichten graag als metafoor van die ontdekkingsreis.”

*'als de warme zon op je gezicht
drukt
je kust, voel je geen enkele druk,
geen onrust
wel oneindige harmonie, verademing,
het serene
het leven is als een ontdekkingsreis
kom, ga mee, ontdek het paradijs'*

jij denkt dat je aan het verdrinken bent
maar kijk, je klimt

Uit het gedicht 'en zie'.

ik raap alle stukjes van mijn leven op
maak een mozaïek van pijn tot aan de top

Uit 'mozaïek'.

Boekomslag.

vertrouw liefde
op je hele route

Uit 'je route'.

als er niets meer is behalve liefde
dan heb je alles

Uit 'behalve'.

„We zijn niet gemaakt om in het duister te blijven hangen